

Daniel Tanuro: Trumps seger är en allvarlig varning

(Ur [International Viewpoint](#), 19 november 2024. Översättning från engelska, Göran Källqvist. Daniel Tanuro är jordbruksexpert och ekosocialistisk miljöaktivist och skriver för *La Gauche* (månadstidning för Fjärde internationalens belgiska sektion, SAP). Är också författare till *The Impossibility of Green Capitalism*, (Resistance Books, Merlin and IIRE, 2010) och *Le moment Trump* (Demopolis, 2018).)

Det entydiga valet av Donald Trump till president i USA är en viktig utveckling av höger- och den extrema högerextremismens framväxt inom den globala kapitalismen. Vid en tidpunkt då nyliberalismen har fördjupat den avgrundsdjupa sociala ojämlikhet som främst kvinnor och rasifierade människor utsätts för; vid en tidpunkt då de härskande klasserna vältrar sig i ett överflöd vars lagliga och olagliga källor är så hopblandade att de inte längre går att skilja åt; vid en tidpunkt då miljontals fattiga drabbas hårt av en klimatkatastrof och ett sammanbrott för den biologiska mångfalden som har orsakats av jakten på att göra profiter på fossilkapital; vid en tidpunkt då jakten på herravälde alltmer antar en ondskefull form av nykolonial överhöghet och brutalt beslagtagande av rikedomar till priset av fruktansvärda massakrer – kort sagt när världen närmar sig en vändpunkt till barbari, så överlämnar ett valsystem som har ärvts från slaveriet och ett öppet reaktionärt privat medie- och socialt nätverk som leds av skurkaktiga kapitalister som Elon Musk, makten i den ledande supermakten till en skrupellös fascistisk miljardär, en traskapitalist, bedragare, lögnare, våldtäktsman, manipulatör, rasist, uttalad kuppmake, öppen klimatförnekare och äkta militarist... Det är en global jordbävning, en kraftig utveckling av de härskande klassernas auktoritära nihilistiska röta.

Putin och Netanyahu är förtjusta: de kan fortsätta att spilla floder av blod och tårar i Ukraina och Palestina utan ens en tillstymmelse av ogillande från Washington. Orbán, Meloni, Le Pen, Wilders och deras vänner inom den yttersta högern jublar: de ser det ögonblick närmar sig då EU fullständigt kan hamna i deras nät.

Från norr till söder, från öst till väst, gottar sig brottslingarna: förolämpningar, demagogi, machokultur och de mest skamliga lögner används för att gripa makten i syfte att rentvå sina namn och bli ännu rikare i tjänst hos Kapitalets gud.

FN och dess organ är oförmögna att garantera fred och rättvisa eller skydda klimatet mot de mäktigas diktat, och blir bara alltmer maktlösa inför alla möjliga sorters faror. Det kommer snart att bli uppenbart vid COP i Baku, Azerbajdzjan. För att inte tala om faran för krig mellan Kina och USA!

I USA självt kan man frukta det värsta. Till skillnad från sin första presidentperiod kommer Donald Trump till makten med en grupp som är fast besluten att tillämpa ett distinkt program: "Projekt 2025", som har kokats ihop av den ultrareaktionära katolska lobbygruppen Heritage Foundation.

Finansierat av den härskande klassens allra yttersta höger (särskilt bröderna Koch, magnater inom den kemiska och fossilbränsleindustrin) är detta program en veritabel krigsförklaring mot de utsugna och förtryckta:

- ◆ upprätta en stark regering med en federal administration och ett rättssystem som alltid är tillgängligt;
- ◆ spåra, internera och utvisa 10-11 miljoner olagliga immigranter;
- ◆ återupprätta patriarkatets makt genom att förbjuda aborter, dra in hbtq-rättigheter och undergräva en inkluderande politik;
- ◆ avveckla miljölagstiftningen, och i synnerhet gynna utvinningen av fossila bränslen;
- ◆ avveckla det blygsamma sociala skyddsnät som har införts med Lagen om överkomlig vård ("Obamacare");
- ◆ en ny våg av massiva skattesänkningar för företagen och de förmögna;
- ◆ en medveten övergång till ekonomisk protektionism.

Det är inte säkert att Trump kommer att kunna genomföra detta program, som är fullt av motsättningar (i synnerhet kan skatt på import bara öka inflationen!). Men den allmänna inriktningen är otvetydig.

Denna seger för reaktionen föll inte från himlen. Å ena sidan är den rotad i USA:s slavägande och segregerade förflutna, grogrunden för en vit, revanschistisk, patriarkalisk och katolsk konservativ höger som har blivit panikslagen av en inbillad rädsla för "det stora folkutbytet". Å andra sidan är den ett förvanskat uttryck för den allt större folkliga avskyn mot båda partiernas politiska elit, speciellt efter att demokraterna och republikanerna (under ledning av Bush och Obama) gjorde gemensam sak och räddade de banker som 2008 drabbades av subprimekrisen. Även om Trump har utnyttjat en lång historia av vitt herravälde, så var hans framgång att han med hjälp av sitt otroliga hasardspel lyckades dra fördel av denna avsky, inte för att bygga ett nytt parti – som Mussolini eller Hitler – utan för att erövra det republikanska partiet till en punkt där han fullständigt har omvandlat det till ett verktyg i sin tjänst.

Efter att Joe Biden drog sig ur blev Trumps stridsrop "Kamala, du är avskedad". Även om vice-presidentens kandidatur till en början väckte en hel del entusiasm och stridslystnad, så valde demokraternas generalstab att möta Trumps brutalitet med en urvattnad och inställsam kampanj som helt underordnades en strävan efter en "tvåpartiers" enhet tillsammans med de republikaner som var mot Trump. Gentemot "Projekt 2025" anslöt sig Harris till utvinning av skiffergas med hjälp av hydraulisk spräckning. Gentemot Musk och hans gelikar vågade hon inte ens kräva skatt på storfinansens. Hennes mötesturné med Liz Cheney (ultrakonservativ politiker och dotter till höken Dick Cheney) sände ett tydligt budskap: väljarna kan bara välja mellan en nyliberal fortsättning (inlindad i fina ord om "demokrati") eller "förändring". Väljarna valde "förändring" ... en konkret förändring förkroppsligad av Trump – på bekostnad av kvinnor, migranter och överhuvudtaget fattiga.

Denna utveckling kunde ha lett till ett annat resultat. För att det skulle ha skett, skulle vänstern, som för ett tag förkroppsligades av Bernie Sanders, ha behövt våga bryta med demokraterna. Den skulle också ha behövt våga att på ett radikalt föra fram budskapet att en annan värld är möjlig – en icke kapitalistisk värld där livet är gott för alla på en bevarad planet. Gentemot Trump skulle den slutligen ha behövt utvidga de mäktiga sociala, feministiska, antirasistiska och antifascistiska mobiliseringar som ägde rum 2016-2018. Istället lades fokus på den demokratiska oppositionen i

kongressen.

Hela denna utveckling kulminerade när Sanders ställde sig bakom Biden 2020 och ledarna för DSA (Democratic Socialists of America) gjorde samma sak.

Som ett resultat av det gick luften ur den skiss till ett socialt och ekologiskt alternativ som ”Grön New Deal” utgjorde, till förmån för Bidens politik med en grön kapitalism. En våldsamt inflationsdrivande politik som Trump har skördat frukterna av. En protektionistisk politik som rättfärdigade Trump. En imperialistisk politik som nådde sin höjdpunkt med Bidens orubbliga stöd till Netanyahus folkmordskrig mot det palestinska folket.

Utöver den rättmätiga oro som Trumps seger väcker, så skickar den också ytterligare en varnings-signal: inför den växande sociala och ekologiska katastrofen röjer en strategi av ”det mindre onda” alltid bara vägen för ett större ont. Det är inte ”fascism” ännu, men det närmar sig. Trump är en sorts fascist och det saknas inte verkliga fascister i hans omgivning. Bara masskamp, en politiskt självständig kamp som sammanstrålar i ett radikalt ekosocialistiskt alternativ, kan stoppa marschen mot avgrunden. Denna väg blir allt svårare, eftersom Trumps seger försämrar maktbalansen. Men det finns ingen annan väg. I USA kommer fackföreningarna inom sjukvård, utbildning och bil-tillverkning, som på senare tid har fört viktig kamp, utan tvekan att befinna sig i frontlinjen. Tillsammans med kvinnor som kämpar för sina rättigheter. Deras kamp är vår kamp.